

סעי' ד' (ג) זבין לי הלי מדי. והנה כבר השקטנו הסוגיא בנפ"ה פ"ה ומבואר מדברי הראשונים גם האחרונים דק"ל בר' יוחנן ודלא כחוכא דבני משרבא אלא דמדברי מו"ס שם נראה דיש לומר דגם ר' יוחנן ס"ל לדינא כבני משרבא הדיבא דלא הורישו לחוכא לא קנה אלא דחוקי הברייתא בדיושן לחוכא ח"ל מו"ס שא"י חסין וחסין לא ליתומין קא פיד כו' דמן א' המקדוש ו' המצריח מיתא אח"י אינטיך לאחיו דמן ואלא מנופא דברייתא משמע אלא דדוקא נקט חסין ושעורין אבל חסין וחסין משמע דפשיטא אס' כותריה הותרו